

EXPUNERE DE MOTIVE

O societate sănătoasă și un stat puternic se întemeiază pe respectul reciproc dintre cetățean și stat. Instituțiile și autoritățile publice au obligația legală să acționeze întotdeauna în interesul public, al comunității în general și al cetățenilor în particular, și să manifeste respect față de toți cei care apelează la serviciile acestor instituții și autorități.

Parte a acestui respect se manifestă prin răspunsul clar, concis și concret la sesizările și petițiile pe care cetățenii le adresează instituțiilor și autorităților publice. Instituțiile statului au obligația să răspundă nu doar în mod concret la cele sesizate, ci și într-un termen rezonabil, care să nu afecteze interesele cetățenilor și care să constituie tocmai o expresie a acestui respect pe care statul îl are față de cetățean.

În prezent, există mai multe acte normative care constituie baza legală a interacțiunii dintre cetățeni și instituțiile publice. Aceste acte normative conțin termene foarte precise în interiorul cărora instituțiile publice au obligația să răspundă la cele sesizate de cetățeni.

Spre exemplu, actul normativ în temeiul căruia cetățenii pot adresa sesizări și petiții instituțiilor sau autorităților publice, O.G. nr. 27/2002, prevede termene foarte stricte și clare în care autoritățile sau instituțiile publice au obligația legală să răspundă sesizărilor adresate de cetățeni.

Astfel, acest act prevede un termen imperativ de 30 de zile, termen ce poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. În interiorul acestui termen imperativ instituțiile sau autoritățile publice au obligația legală să demareze cercetări cu privire la cele sesizate, să verifice dacă cele sesizate se confirmă, să găsească o soluție concretă la cele sesizate și să întocmească un răspuns pe care mai apoi să-l comunice petiționarului.

Art. 8 din O.G. nr. 27/2002 prevede faptul că:

ROMANIA

„(1) Autoritățile și instituțiile publice sesizate au obligația să comunice petiționarului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, răspunsul, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă.

(2) Pentru soluționarea petițiilor primite de la o altă autoritate sau instituție publică, potrivit art. 6 alin. (4), curge un nou termen de 30 de zile.”

Totodată, art. 9 din același act normativ dispune că, *„În situația în care aspectele sesizate prin petiție necesită o cercetare mai amănunțită, conducătorul autorității sau instituției publice poate prelungi termenul prevăzut la art. 8 cu cel mult 15 zile.”*

Astfel, după expirarea acestor termene imperative, în măsura în care instituțiile sau autoritățile publice nu comunică un răspuns în urma sesizării, cetățenii sunt în drept să formuleze o acțiune în contencios administrativ, având ca obiect „obligația de a face”, prin intermediul căreia să obțină o hotărâre prin care instituția sau autoritatea să fie obligată să comunice un răspuns la sesizarea sa.

Un alt exemplu de act normativ în baza căruia cetățenii se pot adresa instituțiilor sau autorităților publice este Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

Și acest act normativ prevede termene imperative în interiorul cărora instituția sau autoritatea publică este obligată să comunice un răspuns, mai exact termene de 10 zile, respectiv de 30 de zile, atunci când cele solicitate necesită un volum mai mare de muncă.

Trebuie menționat faptul că și aceste termene sunt imperative, astfel încât la expirarea acestora cetățeanul este îndreptățit să formuleze reclamație administrativă, iar, ulterior, în măsura în care nu primește răspuns sau este nemulțumit de acesta, se poate adresa instanței de contencios administrativ cu o acțiune având ca obiect „obligația de a face”.

În acest sens, art. 7 din Legea nr. 544/2001 prevede că:

„(1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în

care durata necesara pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.

(2) Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunica în termen de 5 zile de la primirea petițiilor."

Dacă aceste termene nu sunt respectate întocmai, instanța de contencios va pronunța o sentință prin care va obliga pârâtul să comunice informațiile sau documentele solicitate.

În ceea ce privește O.G. nr. 137/2000, acest act normativ prevede un termen de 90 de zile în interiorul căruia Colegiul director din cadrul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării **poate** să răspundă, termenul stabilit nefiind unul imperativ, față de jurisprudența ce s-a conturat în cauzele supuse judecării în fața instanțelor de judecată.

Practica de lucru a Colegiului director este una care trădează mai degrabă o lipsă de respect a acestei instituții față de petiționari, întrucât acesta răspunde de cele mai multe la mult timp după depășirea termenului de 90 de zile.

Astfel, există numeroase exemple în care Colegiul director a comunicat un răspuns la sesizare și după un an de la data formulării acestela, e.g., emiterea Hotărârii nr. 815/02.12.2008 a durat aproximativ 15 luni.

Mai mult decât atât, formularea neclară a textului în vigoare a permis instanțelor de judecată să aprecieze acest termen ca având caracter de recomandare, iar nu ca fiind un termen imperativ, fapt care a permis desconsiderarea cetățenilor care au primit răspunsurile la sesizări cu mult peste termenul de 90 de zile.

Având în vedere acestea, considerăm că se impune modificarea art. 20 din O.G. nr. 137/2000, în sensul reglementării în mod expres a caracterului imperativ al termenului de 90 de zile în interiorul căruia Colegiul director este obligat să comunice un răspuns concret la sesizările pe care le primește și posibilitatea prelungirii acestuia cu cel mult 30 de zile.

Totodată, acest articol va fi completat cu o prevedere ce va permite persoanelor interesate să solicite concursul instanței de contencios administrativ

competente în vederea obligării Colegiului director la soluționarea sesizării și aplicarea unei amenzi cominatorii conducătorului instituției pentru fiecare zi de întârziere, respectiv la plata de daune interese reclamantului, în măsura dovedirii unui prejudiciu, în cadrul unei proceduri de judecată caracterizate prin celeritate.

Această modificare ar avea ca efect responsabilizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și ar alinia reglementările acestui act normativ cu prevederile celorlalte acte normative similare care prevăd instrumente prin care cetățenii pot interacționa cu instituțiile publice.

INIȚIATOR,

DEPUTAT: DAN TANASĂ

LISTA

Suținătorilor propunerii legislative - „Lege pentru modificarea și completarea OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1	SIMION GEORGE	AUR	
2	TANASĂ DAN	AUR	
3	COARNA JUMIRU	AUR	
4	SERBAN EVANINA	AUR	
5	SUCIU SEBASTIAN	AUR	
6	MITREA DUMITRINA	AUR	
7	COLEȘA ILIE ALIN	AUR	
8	SCRIPNĂ LIKIAN	AUR	
9	Badiu Georget	AUR	
10	Mășteanu Alina	AUR	
11	SORIN MURĂȚOIU	AUR	
12	NAGY VASILE	AUR	
13	POT DARIUS	AUR	
14	Ioanță Georgeta	AUR	
15	Gădănuș Radu	AUR	

LISTA

Sustinătorilor propunerii legislative - „Lege pentru modificarea și completarea OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
16	BALABASCIV CĂLIN	AUR	
17.	DUMITRU FELICIA	AUR	
18	DĂMUREANU RINGO	AUR	
19	MATEȘCU ȘERIN	AUR	
20	CIOABĂ VĂLENTIN - LICI	AUR	
21	IONUȚ, NEAGU	A.U.R.	
22.	ANDRĂȘ ADRIAN GEORGE	AUR	
23	STOICA CIPRIAN-TITI	A.U.R.	
24.	ACATRÎMBI DOREL	A.U.R.	
25.	Lucian Florin Tugocaru	AUR	
26	Badiu Georgeta	AUR	
27	Bucchi ROISA	AUR	
28	PAUNESCU SILVIU-TITUS	AUR	

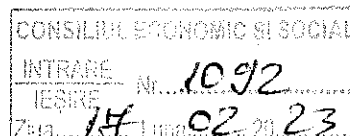
LISTA

Susținătorilor propunerii legislative – „Lege pentru modificarea și completarea OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
29	CLAUDIU-RICHARD TĂRZIU	AUR	
30	Hangan Andrei	AUR	
	MATEESCU ȘTEIN	AUR	
	IONUȚ NEAGU	AUR	
31	Buznic Andrei	AUR	
	CIOABĂ VALENTIN - BII	AUR	
32	Lavruc Ștefan	AUR	
33	BOANȚĂ RODICA	AUR	
34	Costea Adrian	AUR	
35	GHEORGHE CĂTĂNĂ	AUR	
36	COSMA ȘTEFAN EL.	AUR.	
37	Costea Adrian	AUR	
38	DĂNEȘĂ LIRCEA	AUR	

Parlamentul României

Senat

Camera Deputaților

Lege

pentru modificarea și completarea OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Articol unic - Ordonanța Guvernului nr. 137/2007 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La art. 20, alin. (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Hotărârea Colegiului director de soluționare a unei sesizări se adoptă **în mod imperativ** în termen de 90 de zile de la data sesizării și cuprinde: numele membrilor Colegiului director care au emis hotărârea, numele, domiciliul sau reședința părților, obiectul sesizării și susținerile părților, descrierea faptei de discriminare, motivele de fapt și de drept care au stat la baza hotărârii Colegiului director, modalitatea de plată a amenzii, dacă este cazul, calea de atac și termenul în care aceasta se poate exercita. **În cazuri bine întemeiate, termenul de 90 de zile poate fi prelungit cu cel mult 30 de zile.**”

2. La art. 20, după alin. (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), care va avea următorul cuprins:

„(7¹) În cazul în care hotărârea nu este adoptată în termenul imperativ prevăzut la alin. (7), persoana interesată va putea solicita instanței de contencios administrativ competente să dispună obligarea Colegiului director la soluționarea sesizării și emiterea hotărârii în termen de cel mult 10 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești și aplică conducătorului Consiliului o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 906 din Codul de procedură civilă. Prevederile Codului de procedură civilă referitoare la procedura ordonanței președințiale se aplică în mod corespunzător.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Președintele Camera Deputaților